

Fris de tennisjungle in, met een pak geld op zak

De GVR, de Grote Vriendelijke Reus uit het boek van Roald Dahl, zo noemen ze tennistalent Egbert Weverink in Amsterdam. Met zijn 2,02 meter wil hij op ouderwetse wijze – met service-volley en een enkelhandige backhand – de wereldranglijst bestormen. Hij heeft acht jaar om zijn missie te voltooien, want de gemiddelde leeftijd in de top 100 is de laatste jaren gestegen van 24 naar 27 jaar. Het staat 30-40. Weverink heeft een

breekpunt tegen in de kwalificaties van het futuretoernooi van het Turkse Izmir. Het is Ramadan en de moskee verderop begint middels de imam geluid uit te stoten. Op de baan naast Weverink staat een tennisser te kotsen. Hij kan de hitte niet meer verdragen. Zelfs de normaal zo rustige Weverink moet even slikken voordat hij aanlegt voor zijn service. Is dit een nare droom of de manier om je naar de top van de apenrots te tennissen?

Welkom in de wereld van de 'futures', ook wel de tennisjungle genoemd. Toernooien onderop de ladder van het internationale tennis, waar aanstaande profs om hun eerste punten voor de wereldranglijst spelen en de mindere goden tennissen die pakweg vijfhonderdste staan op die lijst. Prijzengeld en publiek zijn er nauwelijks. Scheidsrechters en lijnrechters bestaan hier niet. Eén voordeel: als je een beslissende derde set speelt, krijg je een blik nieuwe ballen.

"Die wedstrijd in Izmir won ik nog wel, maar het was een aparte sfeer," lacht Weverink om zijn eerste futuretoernooi in zijn debuutjaar als fulltime tennisser. Hij maakte dit jaar zijn vwo af om zich daarna in het tennis-circuit te storten. Je mag hem een hemelbestormer noemen. De kans dat de rustige reus, opgegroeid in Park de Meer tegenover de tennisbanen van VVGA, faalt in de jungle van het prof-tennis is groot. Vrachtwagens vol Ne-

Maandag begint in New York de US Open, een strijdperk dat de meeste tennisers nooit zullen bereiken. De uitdaging om er toch te geraken blijft. De Amsterdammer Egbert Weverink (19) gaat het avontuur tegemoet.

SANDER COLLEWIJN

derlandse supertalenten gingen er ten onder. Net als Weverink nu, begonnen ze fris en vrolijk aan het avontuur om later gedesillusioneerd af te haken. "Ik denk dat de bereidheid om echt heel diep te gaan ontbreekt bij sommigen. Er zijn in Nederland ook veel opties om iets anders te doen. Als ik mensen vertel dat ik fulltime ga tennissen, kijken ze me vaak argwanend aan. Zou je dat wel doen? Die Oostblokkers op de tour proberen zich uit de sloppenwijk te tennissen en stelen punten van je op de baan omdat er geen scheidsrechters zijn."

Vorig jaar speelde Weverink, voormalig nummer drie van Nederland bij de junioren, zijn eerste future op Kreta, samen met tennismaatje David Pel. "Dat toernooi begon ik dramatisch. We speelden op glad kunstgras, waarop ik niet uit de voeten kon. Ik verloor 6-4, 6-4 van een Italiaanse jongen, was bloednervus. David keek naar de wedstrijd, verder was er niemand." Deze maand wist hij in Izmir twee rondjes in de kwalificaties te winnen, maar het hoofdtoernooi bereikte hij niet.

Zijn harde service imponeerde nog niet. Weverink gooit de bal net zo hoog op als de Tsjech Tomas Berdych, de nummer vijf van de wereld. De bal gaat meters de lucht in om een zo

hoog mogelijk raakpunt te creëren. Het is een schitterend gezicht, maar het is tegelijk zijn zwakte, omdat het perfecte timing vereist.

Weverink had in oud-speler Dennis van Scheppingen iemand die hem en zijn maatje Pel begeleidde in Turkije. Om de kosten te drukken deelden ze de hotelkamer. "Het is zo veel fijner om met coach te reizen. Je hebt dan altijd een klankbord, je kunt altijd met iemand trainen en hoeft niet alles zelf te regelen. Maar begeleiding kost tweeduizend euro per week."

Toptennis is niet voor de arme medemens. Weverink mag blij zijn dat zijn ouders – zijn vader is tekstschrijver, zijn moeder werkt bij een pensioenfonds – geld voor hem opzij hebben gelegd. Het geld dat eigenlijk bestemd was om te studeren gaat nu naar zijn tenniscarrière. "Fulltime trainen op Amstelpark kost twaalfduizend euro per jaar en dat is zonder

'Je haalt de top niet alleen met talent. Het is een lang rijpingsproces'

begeleiding bij buitenlandse toernooien. Twee weken futures spelen in Turkije kost duizend euro," rekent Weverink voor, die minimaal dertigduizend euro per jaar kwijt is aan zijn fulltime tenniscarrière. Rackets, schoenen en besparingen kosten hem drieduizend euro per jaar. "Mijn ouders hebben me gelukkig vrij gelaten om te doen met het geld wat ik wilde. Ze steunen me in mijn keuze en helpen me sponsors te vinden. Ik ben sowieso blij dat mijn ouders vroeger altijd heel relaxed waren. Ze lazen altijd rustig een krantje tijdens mijn wedstrijd."

Tennisbond KNLTB ondersteunt op dit moment slechts twee spelers in zijn leeftijdscategorie. "Ik vind dat

wel raar en ben er niet blij mee. Ik denk dat er meer talent is van onze leeftijd dat steun verdient vanuit de tennisbond."

Dat spelers in de top 100 gemiddeld steeds ouder zijn geworden laat zien dat een tennisser in de moordende concurrentie nu pas rijp is met een volgroeid lichaam, mentale hardheid en technische en tactische volwassenheid. Een zeventienjarige Michael Chang of een negentienjarige Rafael Nadal die Roland Garros wint: het is tegenwoordig ondenkbaar. Weverink: "Er komt steeds meer bij kijken. Je haalt het niet alleen met talent. Het is een lang rijpingsproces. Ik denk dat mijn piek pas zal komen vanaf mijn 25ste. Hoe het financiële plaatje er over zo'n lange tijd uitziet? Het is een lastig verhaal, daarom stoppen zo veel jongens ook voortijdig. Ik wil er alles voor doen en tot mijn dertigste carrière maken in het tennis."

Waarom hij het kan halen? Hij is gedisciplineerd, drinkt geen alcohol, is realistisch en beschikt over specifieke wapens. Waarom niet? Hij is geen megatalent, maar iemand die met aanvallend spel en veel discipline de vreemde eend in de bijt zal moeten zijn.

Maandag begint de US Open, de laatste grand slam van het jaar. Opbrengst nederlaag eerste ronde US Open: 23 duizend dollar. Eerste ronde future verliezen: honderd dollar, als je geluk hebt. Trainer Bas Coulier van TC Amstelpark gelooft in zijn pupil: "Tennis is een sport van de lange adem. Egbert is een liefhebber, hij heeft sinds ik hem ken altijd iets extra's gedaan om beter te worden."

Over een jaar kan de balans worden opgemaakt van Weverinks eerste jaar in de tennisjungle. Misschien is de GVR dan al gezonken in het moeras van de futures in Turkije, Marokko en Israël. Misschien niet. We duimen.

'Ook bij Federer houdt het ooit op'

Roger Federer

FOTO REUTERS

ANDRÉ VENEMA

AMSTERDAM – Roger Federer zak- te deze week naar de zevende plaats op de wereldranglijst. Niemand gelooft in zijn kansen op de US Open, die maandag begint.

"Je moet Federer niet afschrijven, want hij is zó goed," zegt Marcella Mesker, oud-topspeelster en tennisverslaggeefster voor de NOS. "Ik vind het niet van een gebrek aan respect getuigen als iemand zegt dat zijn tijd is geweest. Want dat is een feit. Federer zal zelf de eerste zijn die toegeeft dat hij een mindere periode beleeft. Ik denk dat zijn vrouw en begeleidingsteam ook zullen denken: is hij nog wel in staat een grandslamtitel te winnen? Dat kun je bijna van hun gezichten aflezen."

Volgens Mesker zette Federers te- loorgang zich jaren geleden al in. Vorig seizoen, toen de Zwitser Wimbledon voor de zevende keer won, was in haar optiek slechts een opleving. "Hij

is de beste aller tijden. Maar dat het eens ophoudt, moge duidelijk zijn. Federer is niet meer zo goed als in zijn topjaren. Het is knap van hem dat de neergang geleidelijk gaat. Met talent,

'De lijn loopt naar beneden, maar er kan af en toe een piek in zitten'

motivatie en training houdt hij zich vlak onder de top staande. Het is ook bewonderenswaardig dat hij, op zijn 32ste, nog allerlei aanpassingen aan zijn spel maakt. Zó knap."

Mesker weet hoezeer Federers val de Nederlandse fans bezighoudt. "Bij het grote publiek kan Federer niet stuk. Nederlanders zijn echte Federerfans, ze houden van zijn aanvallende spel. En terecht. Als ik op televisie zeg dat het beste er bij hem af is, zijn veel mensen het met mij oneens. Maar ik zie al zijn wedstrijden, al vijf-

ten jaar lang. Dan zie je het verschil."

"Natuurlijk is neergang een rotwoord, maar de feiten liegen niet. Ik las pas een interview met hem, waarin hij vertelde over zelfvertrouwen en wat dat met iemand doet. Vroeger ging Federer, zo zei hij, de baan op en wist hij dat hij ging winnen. Dat gevoel is nu verdwenen. Ik vind het knap dat hij zoiets durft toe te geven. Want tennis speelt zich af op die vijftien centimeter tussen de oren. Daar worden wedstrijden gewonnen."

Bij het vierde en laatste grandslamtoernooi van dit jaar, vanaf maandag in New York, heeft Mesker Federer niet bovenaan haar lijst met favorieten staan. Die wordt aangevoerd door Rafael Nadal. Toch sluit ze niet uit dat hij ooit nog een grand slam wint. "Als alles klopt, alles samenvalt, hij geluk heeft en het een beetje meezit. Dan kan het zomaar gebeuren. Want zo goed is Roger Federer. De lijn loopt weliswaar naar beneden, maar er kan af en toe een piek in zitten. Alleen niet meer week in, week uit."

Egbert Weverink tijdens een training op